

„Kui kohtate eksitust... siis proovige kas ei saa te seda kannatlikult keerata ja ringi pöörata, nõnda, et valgus langeks headuse ja tõe tuumale, mis on tavaliselt olemas valedes arusaamades.”

Johannes Paulus I

VALGUS

NR. 1 (79) VEEBRUAR 2012

ORAVA VALLA LEHT

Küünlakuu päike

Selges taevast ikka paistab päike. Ja selge taevaga päevi on viimastel kuudel olnud üsna palju. Üldine reegel on, et kui talvel on päikesepaistet, on ka külma. Sel aastal näitab Põhjamaade talv oma tõelist palet. Pisut üle nädala on olnud karedat pakast, aga soojust detsembrist tulles tundub külmanädal nii-nii pikk.

Päikesel on juba nii palju võimu, et toas akna all istudes tundub, nagu oleks kevad.

Piltpostkaartlikku ilu pakub vaatepilt, kui majade korstnatest tõusevad suitsusambad püstloodis üles. Varesed lendavad laugel lennul, maandudes puude võradesse või latva. Nad jälgivad targalt meie tegemisi ja käimisi. Tihased on õnnelikud, kui leiavad ülesriputatud rasvapalli või seemneid.

Koerad leiavad päiksepaistes alati mõne koha hoonete lähedal, kus päiksevanni võtta. Kui jätkub päikeselisi päevi ja külmakraadid pole enam nii hullud, võib oodata esimesi tervitushüüde tiha-

selt. Esimene tihaselaul - see on nagu õrn muusika või nagu avatud aken kevadesse. Veebruaris on see alati alanud.

Veebruaripäikesesse vaatamine pimestab - päikese pilk on nii läbitungivalt ere. Lumega kaetud põllud-aasad sädelevad. Seegi on osa Maarjamaa ilust. Loomajäljed valgel lagendikul kõnelevad paljustiki. Jänesed-kitsed on koduaias sadu tiire teinud, et midagi huvitavat või söödavat leida. Näen neis jälgede ristuvates joontes elu ja ilu.

Ei tea, mis on saanud lume alla matunud detsembris puhkenud lumikellukestest? Kas ilmuvad nad tõelisel kevadel uuena ja uhkena või...? Igatahes - kevade alguseni on jäänud umbes kuus nädalat. Ja kõik need nädalad, arvan, on kauneid loodsmärke täis. Ainult tormi ei tahaks.

Soovin, et kodumaa sünnipäevgi tuleks päiksepaisteline ja vaikne. Vaikset kevadeootust kõigile ja ilusat vabariigi aastapäeva.

Milvi Raudsep

Eesti lipu päevadest

Sinimustvalge lipu heiskamisega muudame olulised sündmused ja tähtpäevad pidulikumaks. Näiteks heiskame Eesti lipu sünnipäevadel, kooli lõpetamise, abiellumise ja miks mitte ka pensionile jäämise puhul. Kuid peale perekondlike oluliste sündmuste on olemas ka meile kõigile ühiselt olulised rahvuslikud tähtpäevad, mil heiskame Eesti lipu.

Inimesi seob kokku ühine minevikukogemus ja ühised väärtused. Selle ühtsustunde üheks väljendamisvormiks on lipu heiskamine neil ühiselt olulisteks peetavil päevadel.

Riiklikud lipupäevad

Riigikogu on kehtestanud 18 lipupä-

eva. Oma sisult võib need jagada kolme rühma: omariikluse, pereväärtuste ning kultuuriga seotud sündmused ja tähtpäevad. Kõige enam on meil omariiklusega seotud lipupäevi: Vabadussõjas võidelnute mälestuspäev, Tartu rahu aastapäev, iseseisvuspäev, Euroopa päev, võidupüha, taasiseseisvumispäev, Riigikogu, kohaliku omavalitsuse volikogu ja Euroopa Parlamendi valimise päev ning rahvahääletuse toimumise päev.

Pereväärtusi kätkevad lipupäevi on neli: emade-, leina-, teadmiste- ja isade-päev. Meile ainuomase kultuuriga seotud lipupäevi on samuti neli: emakeelepäev, Eesti lipu, jaani- ja hõimupäev.

(Järgneb)

Minu Eesti

Augustis möödus 20 aastat Eesti taasiseseisvumisest. Võiks ju öelda, et 20 aastat on vähe, aga kui meenutada, mida kõike on selle aja jooksul juhtunud, on see päris pikk aeg.

Ei olnud lihtne lasta lahti vanadest mallidest ja hakata looma uut maailma. Ega see nii lihtsalt tulnudki, kui ehk tagantjärele tundub. Enamus asju pidi Eesti riik ise leiutama. Ise tegema uued seadused. Paljude asjadega alustama nullist. Kõike ei saa ega saanud siiski ette näha. Näiteks maareform ja põllumajandusreform olid omavahel vastuolus. Sellest segadused erateedega.

Nurisemiseks leiab põhjust alati. Usun, et iga inimene tunneb aeg-ajalt rahulolematust pisiasjade üle, mis segavad igapäevast elu: sularaha on otsas, poes ei ole lemmikjättist, internetiühendus on aeglane, taskutelefoni aku sai kõige ebasobival ajal hetkel tühjaks. Vaevalt keegi mõtleb iga päev ajale 20 aastat tagasi, mil rahulolematuse põhjuseks olid hoopis teised asjad.

Januaris 20 aastat tagasi seadis valitsus sisse leiva-, piima-, või- ja juustutalonnid. Ühele inimesele nähti ette päevas pool liitrit piima, nädalas 1,5 kilo leiba, kuus 400 grammi võid ja kvartalis 500 grammi juustu. Kui sellest ei kirjutataks ajalehes, siis tunduks praegu uskumatu, kas tõesti oli see nii. Aga nüüd tuleb meelde, et talongide eest ostetud sai oli eemaletõukavalt hall, kuid lapsed söid ja ei nurisenud. Alles krooni tulekuga hakkas poodi kaupa tekkima.

Kuigi poest sai kaupa talongide eest ja tunde seistud bensinijärjekorras Võru ainsas tanklas, oli siis juba näha, et midagi muutub. Usk imesse, et oma riik on võimalik, andis lootust. Mis aga andis usku nendele meestele, kes võitlesid Vabadussõjas? Nad võitlesid riigi nimel, mida tegelikult ei olnud kunagi varem olnud. Ilma nende meesteta ei usuks tänapäeval keegi, et eestlane väärrib oma riiki ja on võimeline seda juhtima. Nad uskusid suuremasse kui oma maatükk või rahakott. Ka täna peame nägema endast kaugemale. Kõik ei lõpe ega alga minu kodust.

Kaitseväge juhataja Riho Terras ütles, et reaalseim oht Eesti riigile on see, kui me ise oma riigist lugu ei pea ja arvame, et seda pole vaja kaitsta. Terrase hinnangul on just riigikaitsetahe see, mis hoiab ära ohud ning nii väikse riigi puhul nagu Eesti sobiks tema hinnangul kaitseväge korralduseks kõige paremini segasüsteem, kus on nii elukutselised sõjaväelased, ohvitserikaader, ajateenistus kui ka Kaitseliit.

President Toomas Hendrik Ilvese seakordne uusaastapöördumine oli samuti pühendatud Eesti Vabariigi täiskasvanualiseks saamisele. President Ilves kutsus meid üles hindama vabadust. Mida rohkem inimene endast annab, seda rohkem

ta vastu saab, armastus ja hoolimine toidavad hinge. President teab seda ja tuletab meilegi meelde. Kas me kasutame seda vabadust mõistlikult?

Meedia viimase aja lemmikteemasid on eestlaste pagemine välismaale. Just pagemine, sest väidet põhjendatakse ikka ja jälle: neil ei jää ju muud üle. Eestis on nii halb, nii halb, niiiii halb! Teemasse süvenemisel selgub, et äraminemisi põhjustab mitte niipalju majanduslik seis kui inimestevahelised suhted. Otse välja öeldes - inimlik kadedus ja halvustamine. Ja mitte sõprade-tuttavate vahel, vaid eestlasi on haaranud internetis kommenteerimise viirus. Olgugi, et kõik kommenteerijad on IP-aadressi järgi tuvastatavad, annab võimalus vale nime all esineda näilise vabaduse kirjutada kõike, mis välja mõeldakse suudetakse. Peaasi, et saaks artikli sisu ja inimesi halvustada. Nagu käiks võistlus, kes suudab halvemini öelda.

Aasta tagasi ilmus Postimehes uudis: „Tartu linnavalitsus tunnustas täna Vane-muise teatris toimunud Tartu rahulepingu sõlmimise 91. aastapäevale pühendatud kontsertaktsel Tartu linna medaliga lauljat ja heliloojat Tõnis Mäge. Medalit üle andnud Tartu linna Urmes Kruuse sõnas, et linn soovis tunnustada inimest, kes on end väga sügavale rahva südamesse laulnud.“ Selle asemel, et kiita ja tunnustada lauljat, alustasid kommenteerijad sõimlemist selle üle, kuidas peaks nimesid käänama. Tekst läks väga inetuks, rääkimata sellest, et tegelikult ei teadnud need kommenteerijad midagi eesti keele reeglitest. „Tujurikkujat“ sketš anonüümsetest kommenteerijatest oli väga asjakohane ja valus. Lugeses puhkuse ajal järjekordset Eesti elu põhjavat kommentaari, tekkis tahtmine kirjutada vastu: elu on ju hea, kui tööajal ja inimestel võimalik lugeda artikleid ja kirjutada märki pritsivaid kommentaare. Allar Jõks ütles hiljuti: «Juhul kui piirdume anonüümsetel interneti avarustes või saunas virisemisega, muutume kaasvastutajateks, et meil on ühiskond, kus kodanike häält ei kuulata.» Me peame olema tänulikud, et meil on vabadus. On's sõnavabadus ainult selleks, et valimatult kaasmaalasi solvata? Vabadusega kaasneb vastutus.

Mõni aeg tagasi ütles professor Rein Taagepera oma intervjuus enam-vähem nii: „Rahulolematust väljendavale küsimusele, kas me sellist Eestit tahtsime, vastan ma küsimusega «Aga millist Eestit sina, mees, ehitad?»“. Kui mina küsin endalt, kas ma oma tegudega olen Eestit paremaks paigaks muutnud, siis ma tahaks uskuda, et olen. Saan lubada, et ma vähemalt püüan. Vabadus annab mulle võimaluse ehitada just sellist Eestit, nagu mulle meeldib. Minu Eesti on minu nägu. Ja hea lugeja, Sinu Eesti on Sinu nägu.

Ene Säänast

ORAVA VALLAVOLIKOGUS

29. detsembril 2011.a. toimus Orava Vallavolikogu 25. korraline istung.

Kuulati pearaamatupidaja ülevaadet Orava valla 2011.a eelarve täitmisest, kinnitati eelarve täiendused ja muudatused.

Tutvuti Orava valla 2012.a eelarve eelnõuga ja kinnitati alaeelarvete eest vastutavate isikute nimekiri.

Otsustati katastriüksusele aadresside määramine, Orava Vallavolikogu 25.novembri 2011 otsuse nr 120 „Lähiaadressi määramine“ kehtetuks tunnistamine ning ruumiammete seaduses kohaliku omavalitsuse pädevusse antud toimingute korraldamise delegerimine Orava Vallavalitsusele.

Otsustati maamaksu kehtestamine ja maamaksust vabastamine 2012.aastal.

Kuulati kokkuvõtet Orava Põhikooli hoolekogu 2010/2011 aasta tööst.

Toimus volikogu koosseisu pildistamine.

27. jaanuaril 2012.a. toimus Orava Vallavolikogu 26. korraline istung.

Toimus Orava valla 2012.aasta eelarve esimene lugemine.

Otsustati Orava valla 2011.a konsolideeritud raamatupidamise aruande auditeerijaks valida Audiitorbüroo Fiedes, kinnitati Orava Lasteaias vanemate poolt kaetava osa määraks 10 eurot kuus ühe lapse kohta ning määrati volikogu esindajad komisjoni, kes valib välja valla elutööpreemia saaja ning haridus- ja kultuuri-, ettevõtja-, sportlase ning Aasta Tegija tiitli saajad.

Orava vallavolikogu otsused, määrused ning protokollid on elanikele tutvumiseks Orava ja Hanikase raamatukogudes ning Orava vallamajas. Elektroonselt saab õigusaktidega tutvuda Orava valla kodulehel <http://www.polvamaa.ee/index.php?page=385&>

Orava elanikud saavad nüüdsest kasutada digiteleviiooni ja senisest kiiremat interneti

Tänavu sügisel viis Elion lõpule võrguehitustööd, mille tulemusel saab suur osa Orava aleviku elanikke võimaluse kasutada senisest kiiremat ja kvaliteetsemat interneti püsühendust, vaadata 16 digitaalset telekanalit ning kuulata digiraadio muusikanalaid.

Elioni võrguarenduse tulemusena saavad kiirema interneti ja digiTV teenused nii tänased kliendid kui ka uued soovijad.

Elioni võrguarenduse direktor Toivo Praakel ütles, et tegemist on olulise sammuga Orava vallas pakutavate teenuste kaasajastamisel. „Kiire internet on nagu kiirtee – see võimaldab olla ühenduses nii lähedaste, klientide kui ka koostööpartneritega. Olulised asjaajamised saab ära teha internetis, alati ei pea sellepärast pea-

linna või maakonnakeskusesse sõitma,“ ütles Praakel. Ta lisas, et Elioni poolt pakutavad 16 kanalit on enimvaadatud telekanalid Eestis. Elioni digiteleviiooni vaatamiseks ei pea paigaldama tülikaid antenni maha katusele.

Internet on nüüdsest nii koduledele kui ka ettevõtetele kiirem kui seni ning analoog-lauatelefoni saab asendada digitaalse internetitelefoni.

Elioni interneti ja digiteleviiooni kasutajad saavad liitumisel vajalikud seadmed (ruuter + digiboks) tasuta.

Täpsemat infot teenuste kasutamise võimaluse kohta tasub küsida Elioni Põlva poest J. Käisi tn 2 (avatud E-R 9-18, L 9-15) või helistades lühinumbrile 165, kõned on Elioni võrgust helistajatele tasuta.

Valve ja Henn - 2x70

Ei tule ju tihti ette, et abielupaar on sündinud päevase vahega samal aastal. Valve Muinasmaa ja Henn Sing aga on. Nende elu - olu on küllap paljudele teada - tuttav. Aga mul oli siiski tahtmine küsida üht-teist nende enda käest. Need tagasihoidlikud külainimesed on minu meelest silma paistnud oma lahke ja abivalmis olekuga.

1. Millal ja kus oled sündinud?

V: 12.veebruari 1942 Valgemaal Sangaste vallas Tiidu külas.

H: 11.veebruari 1942 Orava vallas Vivva külas.

2. Kõnele mõne sõnaga oma perekonnast (kes isa, kes ema)?

V: Meil oli peres seitse last, mina, Valve, kõige noorem. Ema ja isa olid talupidajad.

H: Peres sündis kolm last, kõige esimene lastest suri väiksenä. Isa töötas raudteel. Elasin siinsamas Vivva külas väikeses talus.

3. Mis on Sulle lapsepõlvest eriti meelde jäänud?

V: Käisime karjas, koos külalastega mängisime, eriti trihvad.

H: Käisin karjas, aitasin kodu.

4. Kus käisid koolis? (koolides?)

V: Sangaste Algkoolis, siis Keeni 7.kl. koolis, hiljem Antsla Põllumajandustehnikumis, seejärel EPA-s, kus õppisin agronomiat.

H: Luuskas oli 4 klassi, siis lõpetasin Hanikase kooli 1956. a. Hiljem lõpetasin Põltsamaal Mehhaniseerimiskooli.

5. Mida mäletad kooliajast, õpetajatest?

V: Elasin Antsla ajal kümnekesi toas, EPA-s olime ka viiekesi toas. Mulle meeldis elu koos teistega, alati sai nalja.

H: Ei midagi väga erilist.

6. Kus ja kellenä töötasid pärast kooli lõpetamist?

V: Peale Antsla lõpetamist töötasin Obinitsas 2 aastat brigadirina, sealt suunati mind EPA-sse õppima. Peale lõpetamist tulin tagasi Obinitsa, kus töötasin seemnekasvatuseagronoomina. Hiljem olin Orava sovhoosis rohumadeagronoom.

H: Töötasin teedeosakonnas, kuna olin 14, siis töötasin ema nimel. Peale seda lõpetasin Põltsamaal Mehhaniseerimiskooli ja tulin Oravale traktoristiks. Töötasin ka Kahkvas ja Kamnitsas. Seejärel sain tööle Võru Maaparandusjaama, seal olin 13 aastat

Fotod noorusajast.

ekskavaatorijuht. 1973.a siirdusin Venemaale Palkinosse (Vana-Irboska lähedal). Seal olin ka ekskavaatorijuht, siis läksin Petseri Maaparanduskoondisse ekskavaatorijuhiks, kus töötasin 1989.aastani. Pärast seda algas talupidamine.

7. Kus te esmakordselt tutvusite?

V: Obinitsas

H: Sirja ja Valdur elasid Obinitsas, nende pool saimegi ühel peol kokku.

8. Kas talu, kus te praegu elate, on teile pärandatud?

H ja V: Ei. Hääle Niilo käest ostisime 1966.aastal.

9. Mis on meelde jäänud sovhoosiajast?

V: Kui ma kord dispetseripunktis olin, teatati kurvast uudisest, et Hanikase koolimaja läks põlema. See tundus väga kõhe.

H: Palk oli väike, tööd kuhjaga.

10. Mis iseloomustab teie arvates praegust elu maal? Mida ootate?

V: Häbemalt väikest hinda pakutakse kartulikilost. Kõik on ebakindel.

H: Mis siin ikka oodata. Rikaks ei saa.

11. Millised on olnud teie suurimad rõõmud elus?

V: Head lapsed ja lapselapsed.

H: Tööst tunded kõige rohkem rõõmu, kui miski meeldib või on õnnestunud.

12. Mida olete õpetanud oma lastele?

V ja H: Tunnistada kümnet kasku.

13. Millise hinnangu annate oma 70 aastase pikkusele elule?

V: Meid on liitnud ja koos hoidnud ühine töö.

H: Elamisväärne, kuni on teravist.

14. Mis on teie jaoks elus kõige tähtsam?

V ja H: Tervis

Küsitles Milvi Raudsep

P.S: Isast ja emast

Kui ma neid Milvi kirjutatud ridu arvutisse toksisin, teadsin järsku, et kirjutan mõned read oma vanemate loole lisaks. Kirjutatud neist nii, nagu mina neid näen. Rohkem, kui me aimatagi oskame ja endale tunnustada tahame, on vanemad need, kes meid mõjutavad. Ka alateadlikult.

Nii palju kui ma mäletan, olid meil kodus alati raamatud. Ja meile ette lugemas mäletan just isa. Kust ta oma muude tegemiste kõrval selleks aega leidis, ei tea. Emal oli aga palju luuleraamatuid, mida ma ikka ja jälle lugesin. Meie kodune keel oli „võro kiil“, eesti keeles ei lubanud isa kodus rääkida, pidas seda liigseks peenustamiseks. Seda ajal, kui keegi veel võru keele hoidmisest ei rääkinud, pidas isa seda väga tähtsaks.

Meil kodus peeti töötegemist väga tähtsaks. Isa nõudis, et töö oleks korralikult tehtud. Ta tavatses ikka öelda, et kui tööd korralikult teha ei taha, siis mine põllu pealt minema.

Isaga pidasin ikka pikki filosoofilisi jutuajamisi. Ta tegi meile selgeks, et kõigisse inimestesse tuleb võrdse suhtuda. Kui lapsena küsisin, et kes või mis on Jumal, vastas ta, et Loodus ongi Jumal. Meid õpetati elama põhimõtte järgi, et kõik, mis teed, teed endale. Lihtsad ja universaalsed teed, mille eest olen oma vanematele südamest tänulik.

Tuuli Dolgošev

Orava valla lumetõrjest

Orava Vallavalitsus sõlmis 2011. aasta detsembri lõpus uue töövõtulepingu valla teede lumetõrje teostamiseks aastatel 2011-2013. Kuna on uus tööde teostaja Riina Sabaliski Linte talu, siis on tulnud valla inimestelt hulgaliselt küsimusi praeguse lumetõrje teostamise korra kohta. Sisuliselt ei ole tööde teostamise korras muudatusi võrreldes eelnevate aastatega. Paranenud on ülevaade tööde teostamisest tänu GPS kontrollritele.

Lumetõrjet teostatakse avalikult kasutatavatel valla teedel, Orava küla parklate ja platside, Piusa külustuskeskuse ja Hanikase külakeskuse parkla ning Niitsi-

ku kalmistu ja tuletõrje veevõtu-kohtade juurdepääsuteedel. Üldjuhul algab lumetõrje, kui koheva lume paksus teel on saavutanud 10 cm ja sulalume paksus 5 cm ning hooldetsükli aeg on 24 tundi saju lõpust. Töö teostaja alustab lumetõrjetid vastavalt lume kriitilise paksuse saavutamisel ja sellises järjekorras, mis on tema seisukohalt kõige otstarbekam. Orava külas asuvate asfaltkattega teedel on kehtestatud lume kriitilise piiri paksus 8 cm ja sulalume paksus 4 cm.

Mõnedel valla teedel sõidab ühistransport, niinimetatud õpilaslisiin. Need teed peavad vastama nõuetele kell 7.30 ja 14.30. Orava

Vallavalitsus korraldab lumetõrjet ka valla elanike elamuteni, sealhulgas ka Orava külas asuvate kortermajade sissesõiduteedel, mitte aga õuealadel. Keskmiselt on kortermajade teepikkuseks 25 meetrit. Kui sissesõiduteele on pargitud sõidukid, siis lund ei lükata. Nende teede puhul kehtivad üldised nõuded.

Mõningatel vallateedel, mida ei kasuta Orava valla elanike registreeritud elamuomanikud ja mida ei kasutata igapäevaselt, teostatakse lumetõrjet tellimise alusel.

Käesoleval aastal on probleemiks teede ääres kasvavad puud. Paljudel juhtudel ulatuvad oksad

juba praegu tee kohale. Osade teede puhul võivad noorte puude oksad tekitada probleeme sügisest alates. Kuna traktorid on küllaltki kõrged, siis peavad oksad olema lõigatud või kärbitud tee kohal 3,5 meetri kõrguseni. Võsastunud teede ääred tuleb puhastada. Maaomanikud on mõtlematult paigutanud tee äärde põllult korjatud kive. Suurema lume puhul, eriti veel tuisu korral ei ole tähistamata tee serv näha ja tee ääres kinni külmunud kivid ning muu risu lõhuvad masinaid. Majaomanikud peaks haljastuse rajamisel ja korraldamisel arvestama asjaolu, et talvel on vaja sissesõidutee lõpus lumi kuhugi paigutada ja traktor

vajab ka ruumi ümber pööramiseks. Ohtlikult lähedal kasvavad madalad põõsad, väikesed puud, lillepeenrad ja muud nähtamatud väärtused tuleb tähistada. Teedele ei tohi jätta elektrikaableid ja kui paigutame tee äärde postkasti, peaks mõtlema, kas siit ka sahk läbi mahub või lõpebki lumetõrje post-kasti juures. Kõigist nähtavatest takistustest laekub info vallavalitsusele ja lumetõrjet ei teostata kuni takistuse likvideerimiseni. Täpsemat informatsiooni saab vallavalitsusest telefonil 7999363 või 57450366.

Aivi Jääger
maakorraldaja

EDUKAS NOOR

Andri Aganits

Selle intervjuu toimumise ajaks on Andri hooaeg Selver Tallinna meeskonnas jõudmas otsustavasse faasi, ees ootavad euroliiga mäng Šveitsis, Schenker liiga ja Eesti meistrivõistluste otsustavad mängud. Samuti on ees ka lõpueksamid ja kooli lõpp. Andri eeldused ja oskused on olnud sedavõrd muljet avaldavad, et ta on tõusnud Eesti meeste võrkpallikoondise kandidaatide hulka.

1. Millised olid sinu esimesed kokkupuuted spordiga? Mis tegevuste, ürituste või sündmustega?

Päris esimesi kokkupuuteid ise ei oskagi kirjeldada. Eks nad ikka lasteaiategemistest algasid. Enne võrkpalli olid minu sporditegemised suhteliselt tavapärased nagu enamustel keskmistel õpilastel. Midagi märkimisväärselt küll esile tuua pole.

2. Mis ajast hakkasid huvi tundma võrkpalli vastu?

Võrkpalli leidsin enda jaoks täiesti juhuslikult. Koolis jagati lehed laiali infoga, et Vendu Suurmanni eestvedamisel hakkavad toimuma võrkpallitreeningud. Kõik sõbrad läksid, mõtlesin, et miks mitte isegi minna. Meie õnneks saime kokku päris tugeva võistkonna jagu poisse, kellel kõigil olid võrkpalli mängimiseks olemas nii hea tahe kui ka head füüsilised eeldused. Nii leidsimegi enda jaoks hea harrastuse ja oma esimese võistkonnaga mängime veel nüüdki hea meelega koos (kui vaid aega rohkem leiaks).

3. Millised on sinu mälestused Orava põhikoolist?

Orava põhikoolist on mul vaid head mälestused. Väike kool, kus kõik on omavahel head sõbrad. Meeldiv oli ka see, et on uus koolimaja ja treeninguteks ideaalne võimla.

4. Kuidas tekkis mõte edasi õppida Audentese Spordigümnaasiumis?

Minul seda mõtet alguses endal ei olnudki. Kuna olime Orava võistkonnaga ka päris palju võistlemas käinud, siis tekkis juba Orava kooli ajal võimalus kaasa mängida Eesti Noortekoondise ridades. Audentese Spordikooli soovitasid mulle nii minu esimene treener Vendu, kui ka mitmed teised treenerid. Nii saingi Audentese Spordigümnaasiumi riiklikule kohale kandideerida Võrkpalli Alaliidu soovitusel.

5. Milline näeb Sinu päev välja Audentese Spordikoolis?

Päev Audentese Spordikoolis on väga tööne ja pingeline. Hommikul olen 3 esimest tundi koolis, siis algab esimene treening (ca 1,5 tundi). Pärast treeningut on lõuna ja seejärel jälle koolis 3 tundi. Pärast seda on õhtune treening. Minu päev koolis lõpeb umbes kell seitse õhtul.

6. Kuidas leiad aega õppimiseks?

Kõige raskem ongi aega leida

Foto erakogust

õppimise jaoks. Ainuke aeg õppimisega tegelda on pärast õhtust treeningut. Siis on muidugi probleemiks väsimus. Tihti ei jõuagi kohe õppida, tuleb pisut puhata ja õppimiseks tuleb aega võtta une arvelt.

7. Kuhu on Sind viinud reise, kuhu on Sind viinud võistkonnad seoses turniiridega?

Tänu spordile olen saanud juba päris palju reisida. Turniiridel olen mänginud Lätis, Leedus, Soomes, Poolas, Valgevenes, Saksamaal, Serbias, Hollandis ja Šveitsis.

8. Räägi mõni sõna ka võistkonnast, kus sa mängid?

Hetkel mängin igapäevaselt kahes võistkonnas: Tallinna Selveris ja Audentese SG noortekoondises. Selveriga mängime karikasarjas, Schenker Eesti-Läti ühisliigas ja eurosarja mängudes. Audentese SG noortekoondisega mängime Eesti võrkpalli esiliigas. Lisaks muidugi veel Orava SK A- klassi võistkonna ja Eesti noortekoondisega erinevatel turniiridel. Hetkel ongi nii, et kui ühel võistkonnal on mängudest vaba nädalavahetus, siis teise võistkonnaga on ikka mängud. Mängugraafik on hetkel väga tihe. Nii ongi juhtunud, et 7 nädalat järjest pole mul mängudevaba nädalavahetust olnud. Hea on see, et mõlemal võistkonnal läheb väga edukalt.

9. Milline on Sinu senine kõige parem saavutus?

Eks kõik saavutused ja medalid on väga tähtsad. Aga sel aastal olen saanud juba kaks erilist tiitlit. Selver Tallinna võistkonnaga võitsime Eesti karikavõistlused ning sellega kaasnes karikavõit-

ja tiitel. Võrkpalli Föderatsioon tunnustas mind parima noorvõrkpalluri tiitliga.

10. Kas Sinul on olnud eeskujusid (spordis või tavaelus)?

Suuri eeskujusid mul konkreetselt pole. Võrkpall on võistkonnamäng ja minu jaoks on väga tähtis mängida kõrvuti Eesti parimate võrkpalluritega ühise meeskonnana.

11. Mis on Sinu lemmiktegevus vabal ajal?

Kahjuks mul praegu väga palju vaba aega ei ole. Vabal ajal oleks lihtsalt kodus, saaks sõpradega kokku või puhkaks. Võib öelda, et võrkpall on minu jaoks nii töö kui ka hobi, sest sageli veedame nn vaba aja ikka võimlas võrkpalli mängides.

12. Sul seisab ees kooli lõpetamine. Kuidas end tunned end selleks valmis olevat? Sinu edaspidised plaanid ja eesmärgid?

Loomulikult on minu esmaseks eesmärgiks kool lõpetada nii hästi kui võimalik. Muidugi on see kõik päris kurnav. Aga minu jaoks on mõlemad väga tähtsad – nii kool kui ka treeningud. Eesmärgiks on ka edasi õppida, et eluga hiljem ikka hästi hakkama saada. Võrkpallis on viimasel aastal olnud päris hea areng, seetõttu tahaks veel võrkpalli edasi mängida. Elan ja treenin üks päev korraga. Kindlasti tahan elult võtta kõik, mis võtta võimalusi, mis elu mulle annab.

Õnne, edu ja vastupidavust Sulle, Andri!

Küsisid Vendu Suurmann ja Milvi Raudsep

Tulemas VI külapillimeestepäev

10. märtsil on Orava Kultuurimaja jälle lõõtsameeste päralt. Juba paar aastat olen mõelnud, kas pole aeg külapillimeestepäev sellisel kujul lõpetada. Aga pillimeeste soovil olen ikka edasi korraldanud!

Tahangi teieni tuua mõned mõtted asjaosalistelt, miks Orava külapillimeeste päev on vajalik ja meeldiv sündmus.

Riho Pähn Võrumaalt: Minu teada on Orava pillimeestepäev ainuke üritus vabariigis, kus külapillimehed kokku saavad, et teha kokkuvõtteid ja anda informatsiooni oma tegemistest ja probleemidest. Oraval kooskäiv seltskond on omalaadne sellepolest, et neil on suhtlemine vaba igasugust eelarvamustest ja pingetest. Olen tänulik Orava Kultuurimajale selle ürituse ellukutumise ja laitmatu korraldamise eest.

Jaak Anderson Viljandist: Külapillimeeste pidu Oraval on hinge kosutuseks, saab tavaelust eemale. Ise esinedes ja teisi kuulates

saab hea emotsiooni. Kohtab eri paigust kohale tulnud lõõtsamehi. Omavahel saame enne kontserti jagada teadmisi ja kogemusi. Alati kuuleb uusi lugusid, mis tekitavad soovi juurde õppida.

See on hää pidu ja õhtu edenedes ühises lauas istudes saab läbi arutada kõik maailma asjad. Muutus on ka vaja teha. Mina soovin väga, et Külli korraldaks ka suvise lõõtsapeo, kus pole piiranguid ajale ega publikule.

Taivo Leis Tagakülalt: Mulle meeldib Orava vanaaegne hoonne, sinne vana hõng ja müstiline keskkond. Teil on hea lava, mis sobib hästi pillimänguks. Tunnen ennast vabalt nagu kodus ja lood tulevat iseenesest. Publik on pillimeeste vastu väga häätahlik, elatakse kontserdile südamest kaasa. See on selline omanäoline pidu, kuhu ei saa minemata jätta.

Need olid siis mõned mõtted. Ka sel aastal on oodata rohkelt esinejaid. Mõni aasta tagasi polnud meil veel oma vallast ühtegi lõõtsameest välja panna, nüüd on neid juba kolm. Kel on plaanis esinema tulla, registreerige varakult. Sama ka publikule.

Teeme ise selle sündmuse meelde jäävaks!

Külli Pähn
Orava kultuurimaja
juhataja-korraldaja

Kodutütardel täitus 80 aastat

19. jaanuaril tähistasid kõik Kodutütardede ringkonnad üle terve Eesti organisatsiooni 80. sünnipäeva.

Põlvamaa rühmade kodutütarded kogunesid sel puhul Põlva kultuurikeskusesse, kus toimus pidulik aktus. Kõik liikmed ei mahtunud kahjuks saali ära, kuid kindlasti olid nad südames piduliste.

Päevakohase kõne pidasid Põlva Kodutütardete noorteinstruktor Aile Vals ja ringkonnavanem Maaja Glaser.

Videotervituse luges Kodutütardete peavanem pr Angelika Naris.

Sünnipäevalisi olid õnnitlemas Põlva maavanem pr Ulla Preenen, kohalike omavalitsuste ja koolide esindajad ning endised kodutütred.

Peavanema ja ringkonnavanema tänukirja pälvivad aktiivsed rühmanemad, kodutütred ning organisatsiooni toetajad.

Märtsi lõpus toimub Estonia kontserdisaalis üleriigiline Kodutütardete 80ndale aastapäevale pühendatud aktus, kus osalevad ka meie kooli õpilased.

Orava rühma kodutütardest ja noortkastest esinesid aktusel Eva-Lotta Krigul, Birgit Rätseppe, Kirke Laanemaa, Kelli Ilm, Grete Suurmann, Karmen Hõovel, Hella Lillmaa, Diana Illak, Laura Hääl, Elina Keerpalu, Liis Kerge, Unn Krigul ning Kirill Jurkov. Kohal viibisid ka lapsevanemad Marika Keerpalu, Leie Hääl ja Kai Laanemaa.

Päev lõppes pildistamise ja juubelitordi maitsmisega.

Maaja Glaser

Orava rühm.

Tegus sügis-talv Hanikase külakeskuses

Swedbank

Hanikase külakeskuses keeb elu täie hooga. Pikk ja pime sügis möödus Hanikases rõõmsalt toimetades ja tegutsemislusti on jätkunud ka karmi talvekuilmaga. Tänu maja perenaisele Aino Suurmannile on läbi viidud mitmeid koolitusi ja vaba aja tegevusi.

Üheks põnevamaks ja ilmselt veel pikaks ajaks kõne- ning tööainest pakub klaasvitraaž. Sügisel tegid huvilised vitraažiga tutvust Ervin Raua juhendamisel. Edasi on vitraažist saanud paljudele Orava ja Hanikase elanikele uus hobi. See käsitöö liik sobib hästi ka neile, kes traditsioonilisest käsitööst – kudumisest, heegeldamisest, tikkimisest suurt ei pea. Vitraažitööd Hanikase külakeskuses on saanud osaks lausa Orava Põhikooli õpilaste klassiõhtust. Vitraažikoda on jätkuvalt avatud ja juba on täiustatud ka materja-

lide varusid ning soetatud uusi töövahendeid. Kõik, kes soovivad kaasa lüüa, on teretulnud.

Üheskoos klaasitöödega on tegeletud ka paberitööga. Õigem oleks öelda: vanapaberi tööga. Mitmel nädalavahetusel valmistati erinevast jääkpaberist paberimassi, millest omakorda kaunistati pildiraamide ääri ja tehti kauneid kaarte tähtpäevadeks.

Maitse- ja nägemismeele erutamiseks toimus Hanikases tordivalmistamise koolitus. Õpetajaks oli Maire Meldre Rõugest. Valmistati šokolaadi-, puuvilja- ja martsipanitordid. Nii mõnedki kursuselased on omandatu kodus järele teinud. Facebook-i üles pandud pildid teevad vaatajatel suu vesiseks ja viivad mõtted sellele, et kõike kaunist ning maitsvat ei pea sugugi mitte alati poest ostma, vaid kogu tarkus heade asjade

loomiseks võib peituda inimese peas ja kätes.

Uueks koolituseks saab sel talvel olema kangakudumise koolitus. Orava Maanaiste Selts on soetanud selleks uhiuued kääruud ja kangasteljed. Hetkel käib veel arutelu, kuidas kursus toimuma hakkab ja missugused tööd peaksid esmalt valmima. Siin ootame jällegi aktiivset kaasalöömist.

Kõik tööd ja tegemised on päris kulukad, kuid siin on abiks olnud Orava Vallavalitsus ja projektirahastused Kohaliku Omaalgatuse Programmist. Hea meel on tõdeda, et Hanikase külakeskusest on saanud vajalik kokkusaamis- ja tegutsemiskoht paljudele. Jätkugu vaid kogukonna veduritele jaksu ja kaasatulistele rõõmu tegutsemiseks.

Kaire Hakk

Pangabuss

Kõik oma rahaasjad saate korda ajada pangabussis!

Pangabuss peatub:

Orava
sotsiaalmaja juuresI kvartalis
16. veebruaril
kell 16.45–17.45
7. ja 21. märtsil
kell 13.30–14.30Veriora
vallamaja parklas
kell 11.30–12.30I kvartalis
9. ja 23. veebruaril
8. ja 22. märtsilTilsis
järve poe ees parklasI kvartalis
7. ja 21. veebruaril
kell 13.30–14.30
15. ja 29. märtsil
kell 13.00–14.00

Bussis saate nõu pangateenuste kohta, tellida ja kätte pangakaardi, makseautomaadist oma kontole sularaha kanda ja välja võtta, teha arvuti abil makseid, sõlmida hoivuseid ja muid erinevaid lepinguid. Tutvu pangabussi sõiduplaani ning finantsteenuste tingimustega www.swedbank.ee. Lisainfo pangabussi teenuste, kellaegade ja peatuste kohta saate 24h telefonilt 6 310 310.

24. veebruaril kell 11.00 Oraval

ISESEISVUSPÄEVA TÄHISTAMINE

PÄRGADE PANEK ORAVA VABADUSSÕJA
AUSAMBA JUURDE

JUMALATEENISTUS

TÄNUKIRJADE KÄTTEANDMINE

30. märtsil
Orava Kultuurimajas

ORAVA VALLA 20. AASTAPÄEVA TÄHISTAMINE

Kell 17.00 KONTSERT – AKTUS
VÄIKE PAUS – TÖÖTAB KOHVIK
PIDU JÄTKUB ANSAMBLIÇA
QVALDAKÕIK ON OODATUD!
PIDU ON TASUTA!10. märtsil kell 19.00
Orava Kultuurimajas

VI KÜLAPILLIMEESTE PÄEV

Kell 17 - kogunevad pillimehed

Kell 19 - kontsert ja pidu

Osalevad * pillimehed
* naljamehed
* laulumehed

Pääsmed eelmüügis:

veebruaris 7 eurot

märtsis 10 eurot

NB! Kohtade arv on piiratud!

Info tel. 51 87 87

KOHTUMISENI!

Uusi raamatuid Orava raamatukogus

Eesti kirjandus

Kull, Avo	Kaubamaja
Raud, Rein	Hotell Amalfi
Karm, Hille	Taevas ja Maa
Hargla, Indrek	Suudlevad vampiirid
Traat, Mats	Üksi rändan: romaanid
Aleksejev, Tiit	Palveränd: lugu esimesest ristsõjast
Aleksejev, Tiit	Kindel linn: lugu Esimesest ristsõjast

Väliskirjandus

Nicholls, David	Üks päev
Ulitskaja, Ljudmila	Imaago
Cookson, Catherine	Tiibadeta lind
Kettu, Katja	Keevitaja
Westö, Kjell	Kus kõndisime kunagi: romaan ühest linnast ja meie soovist rohu seest välja paista

Laste- ja noortekirjandus

Keränen, Mika	Salapärase lillenäppaja: Salaselts
	Rampus neljas juhtum
Saar, Kiiri	Martin Greeni juhtum
Reinaus, Reeli	Vaevatud
Wolf, Klaus-Peter	Nohik: noortekrimka
Pratchett, Terry	Ma kannan keskööd: Kettamaailma lugu
Plichota, Anne	Oksa Pollock: viimane lootus

Reisiraamatud

Ulst, Ingrid	Vaene rikas maa: vandersellide reisikiri
Nukke, Maret	Minu Jaapan: 23 vaadet tõusva päikese maale
Petrone, Epp	Minu Ameerika. 3. osa, Kriis
Hansen, Aime	Uus Meremaa sõnas ja pildis

Elulood

Kersna, Vahur	7x7
Raudnask, Valve	Kõik, mis on juhtunud
Kordemets, Gerda	Sulev Nõmmik: "Kui näeme, siis teretame!"
Laasik, Andres	Filmilavastaja ja näitleja Kaljo Kiisk: ikka hea pärast

Käsitöö

Jones, Linda	Traadist ja helmestest ehted: 35 ideed ehte valmistamiseks
Reimann, Siiri	Haapsalu rätt = The Haapsalu Scarf: square and triangular lace scarves from Estonia
Kaur, Eveli	Käsitööpäevik: mustreid ja meeleolusid

Nagu päevad, nii korduvad aastad.
Nendes on vihma, päikest ja tuult.
Olgu neis päevades päikese kulda.
Olgu neis tervist ja rõõmu nii suurt.
Olgu südames sügavat õnne
ja tegudes rohkesti rahuldust.

Selma Kits	16.02.1921	91
Linda Lasting	1.01.1922	90
Maria Golubeva	20.02.1924	88
Õie Baškirova	4.01.1926	86
Jevdokia Gorjunova	12.01.1926	86
Voldemar Pruus	2.02.1926	86
Heli Reimand	13.02.1926	86
Olga Haring	7.02.1928	84
Elfride Pass	1.01.1929	83
Ivan Sinisaar	25.01.1929	83
Anna Pruus	5.01.1930	82
Lehte Kindsigo	23.01.1930	82
Helvire Olesk	19.02.1930	82
Klavdia Peržinskaja	24.02.1937	75
Sing Henn	11.02.1942	70
Valve Muinasmaa	12.02.1942	70

LANGETAME PEA

Päikene tõuseb ja vaob,
inimene elab ja kaob...

Arvo Hakk	3.01.2012
Agnes Klaas	4.02.2012

Toimetuse kolleegium: Milvi Raudsep, Ülo Plakso,
Ester Valgemäe
Toimetaja kontakttelefon: 795 6494
Trükitud AS Võru Täht